

ַ אַל משָׁה לֵּאמֹר . וַזְדַבֵּר הי אֶל משָׁה לֵּאמֹר בְּנִי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד. בּוַזְדַבֵּר הי אֶל משָׁה לֵּאמֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . לְבֵּשֵׁה אֲבֹתָיו תִּשְׁלֶחוּ כֹּל נָשִּׂיא בָהֶם וַיִּשְׁלַח אֹתָם משֶּׁה מִשְּׁה בָּבּריו תִּשְׁלֶחוּ כֹּל נָשִּׂיא בָהֶם וַנִּשְּׁים רָאשִׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל . לְמֵשֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלֶחוּ כֹּל נָשִּׂיא בָּהֶם הַמָּתּה. הַמֶּתּה

God spoke to Moses, saying, "Send for you men to scout the land of Canaan, which I am giving to the children of Israel; send one man from each of their ancestral tribes, each one a chieftain among them". So Moses, by God's command, sent them out from the wilderness of Paran, all men, they were the leaders of the Israel.

שלח לך - (במדבר רבה סוטה לו) לדעתך אני איני מצוה לך אם תרצה שלח לפי שבאו ישראל ואמרו (דברים א) נשלח לך - (במדבר רבה סוטה לו) ותקרבון אלי כלכם וגוי ומשה נמלך בשכינה אמר אני אמרתי להם נשלחה אנשים לפנינו כמה שנאמר (שם) ותקרבון וגוי חייהם שאני נותן להם מקום לטעות בדברי המרגלים שהיא טובה שנאי (שמות ג) אעלה אתכם מעני מצרים וגוי חייהם שאני נותן להם מקום לטעות בלמעו לא יירשוה למעו לא יירשוה

כל אנשים שבמקרא לי חשיבות ואותה שעה כשרים היו - כלם אנשים

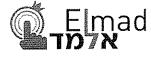
Send for yourself – in your decision, I am not commanding you, if you want then send since Israel came and said – Let us send people before us as it says And you all gathered to me and Moshe consulted with the Divine Presence. He said I told them that it is good, as it says I will take you out of the poverty in Egypt, on your lives I give you the opportunity to make a mistake in the matter of the spies in order that you will not inherit it.

All men – the word men in the Bible means important and at that point they were worthy.

Rashi

ולמה אמר להם בענין הארץ ייהטובה ויש כאן לשאול אם כן משה עצמו חטא בענין שנאמר וייטב בעיני הדבר היא אם רעהיי (פסוק יט) אחר שנאמר לו מתחלה שהיא טובה ורחבה ועוד מה עשו המרגלים כי משה אמר להם (פסוק יח) וראיתם את הארץ מה היא ואת העם היושב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב ואמר להם בערים (פסוק יט) הבמחנים אם במבצרים ועל כל פנים היו צריכין להשיבו על מה שצוה אותם ומה פשעם ומה חטאתם כשאמרו לו (פסוק כת) אפס כי עז העם והערים בצורות גדולות וכי על מנת שיעידו לו שקר שלח אותם ואל תחשוב כי היה פשעם באמרם ייארץ אוכלת יושביהיי (פסוק לב) בלבד כי טרם שיאמרו להם כן היה מריבת אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו וגוי ובכאן כתיב (להלן יד ג) לנפול בחרב כלב עמהם וכן כתוב נשינו וטפנו יהיו לבז והנה משה רבינו אמר לבניהם כדברים האלה והפליג להם בחוזק העם ובמבצר עריהם וכח הענקים יתר מאד ממה שאמרו המרגלים לאבותם כדכתיב (דברים ט א ב) שמע ישראל אתה עובר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדולים ועצומים ממך ערים גדולות ובצורות בשמים עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק ואם היה פשע המרגלים וחטאתם בזה למה יניא את לב בניהם כהניא המרגלים את לב אבותם ועוד מה טעם למשה רבינו בשליחות הזאת אם הארץ טובה והעם רפה הרי טוב ואם רעה או שהעם חזק סבור הוא שיחזירם למצרים אבל ישוב הענין בזה כי ישראל אמרו כדרך כל הבאים להלחם בארץ נכריה ששולחים לפניהם אנשים לדעת הדרכים ומבוא הערים ובשובם ילכו התרים בראש הצבא להורות הראנו נא את מבוא העיר ושיתנו להם עצה באיזו עיר ילחמו תחלה ומאיזה צד לפניהם הדרכים כענין שנאמר וישיבו אותנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים וגוי כלומר יהיה נוח לכבוש את הארץ וכך אמרו בפירוש הערים אשר נבא אליהן תחילה ומשם נבא בכל הארץ וזו עצה הגונה בכל כובשי ארצות

Now we should ask: If so, Moses himself sinned in this matter, as it is stated (Deut. 1:23): "And I approved of the matter." And why did he say to them about the Land: "Is it good or bad?" (v. 19), since he has been told beforehand that it is good and wide-stretched?

Furthermore, what did the spies do [bad]? For Moses told them (v. 18): "And look at the Land, how is it, and at the people that dwell upon it: Is it strong or weak? Is it few-numbered or many-numbered?" And he said to them about the cities (v. 19): "[Do they dwell] outdoors or in fortifications?" So, no matter what, they were obliged to answer him on what he ordered them; what then is their crime and what is their fault when they said to him (v. 28): "Alas! for the people is fierce, and the cities are fortified [and] big"? Did he send them in order that they testify to him falsehood? Do not think that their crime was their saying "A land that consumes its dwellers" (v. 32) alone; for even before they would say that, the quarrel of Caleb with them took place. Also, it is stated (Deut. 1:28): "Our brethren have melted our hearts, saying, 'A people too great and too high for us' " etc., and here it is stated (below, 14:3): "...to fall by the sword, our women and little children will be taken captive." But even Moses our master said to their descendants similar things, and exaggerated to them about the strength of the people and the fortifications of their cities and the power of the giants, much farther than what the spies told their forefathers, as it is stated (Deut. 9:1-2): "Listen, O Israel! You are crossing today the Jordan, to enter and inherit nations greater and more powerful than you, cities great and fortified in the heavens, a nation great and high, descendants of giants, of whom you know and have heard: who can stand up before descendants of a giant?" Now if the crime of the spies and their sin was in this manner, who would he dissuade their descendants as the spies have dissuaded their forefathers? Furthermore: What was the reason of Moses our master in this mission? If the Land is good and the people weak - then [all is] well; and if it is bad or the people are strong, does he intend turning them back to Egypt? But the resolution of the matter is thus: Israel spoke in the manner of all who enter to wage war in a foreign land, who usually send men before them to study the ways and the entrances to the cities; and when they return, the seekers go at the front of the army to show them the ways, in the manner that it is stated (Jud. 1:24): "Show us please the entrance to the city," and they advise them what city to fight first and from what side it is easier to conquer the land. Thus they have explicitly said (Deut. 1:22): "And they shall return to us word, the way through which we shall ascend and the cities" etc.; i.e., the cities which we shall enter first, from where we shall enter the entire land; and this is proper counsel for all conquerors of lands

Ramban

ֶּ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת הָהָר ... וּרְאִיתֶם אֶת הָאֶרֶץ מֵה הוא לְשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הָוֹא הוא וְאֶת הָעֶם הַיֹּשֵׁב עֶלֶיהָ הָתָזֶק הוּא הַרָפֶה הַמְעַט הוּא אם רָב ... וּמָה הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הוּא ישׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הָוֹא אָם רָעָה וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמִחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים .. וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הַוֹא אִם רְזָה הְוֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אַזִּן וְהִתְּחַזַּקְתָּם וּלְקַחְתָּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי בְּכּוּרֵי עֲנָבִים.

When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, "Go up there into the Negeb and on into the hill country, and see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many! Is the country in which they dwell good or bad? Are the towns they live in open or fortified! Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And be strong and take from the fruit of the land."—And it was the season of the first ripe grapes.

... וַנְשֶׁבוּ מְתּוּר הָאָרֶץ מְקֵץ אַרְבָּעִים יוֹם ... וַגַּלְכוּ וַנָּבֹאוּ אָל מֹשֶׁה וְאֶל אַהָרֹן וְאֶל כָּל עֲדַת בְּנִי יִשְׂרָאל אֶל מִדְבַּר בְּּאַרָץ הַבָּר וְאֶת כָּל הָעַדָה וַזִּרְאוּם אֶת כְּרִי הָאָרֶץ ... וְיְסַבְּרוּ לוֹ וַיּאִמְרוּ בָּאַר הָאָר הְאָר הְאָר שְׁלַהְעִּר וְזַּרְאוּם אֶת כְּרִי הָאָרֶץ ... וְיְסַבְּרוּ לוֹ וַיּאִמְרוּ בְּאַר הְאָת בָּל הָעָת בָּל הְעָת בָּל הָעָה הַּיְבָּל הָּבְּר וְאָת בָּל הָעָה הַּעָם הִוֹא וְזָה כְּּרְיָה ... אֶפֶס כִּי עֵז הָעָם הַיּשֶׁב בְּאָרֶץ וְהָצְיִנִי ישָׁב עַל הַיְּכּ וְנִם יְלָדִי הָעָנָק רְאִינוּ שָׁם ... עֲמְלֵק יוֹשֶׁב בְּאֶרְץ הַעֶּב וְהַחְתִּי וְהַיְבוּלְי וֹהָבְּקֹר יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַבְּּנְיִי ישָׁב עַל הַיָּם וְעָב יִרְדֵּן .. וַיַּהַסְ כָּלֵב אֶת הָעָם בֶּל מֹשֶׁה וַיִּאֹמֶר עָלה וַעֲלָה וְיְרַשְׁנוּ אֹתָה כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהְ ... וְהָאַנְץץ הְאָר הָאִרְץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי עִלְם כִּי חָזָק הוּא מְפֶּנוּ ... וַיּוֹבְאוֹת הָאָר צְבְּרוֹ בָּהּ לְתִּה בְּיִ יְלָעְם בִּי חָזָק הוּא מְפֶּנוּ ... וַיִּוֹב בְּתוֹבְה אַעְרְץ אֲשֶׁר תָּרוֹ אֹת הָעָם בְּיִלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מְפֶּנוּ ... וַיִּיבֹב אָת הָעָם בְּאָר הָעָם כִּי חָזְק הוּא מְפֶּנוּ ... וַיִּיבֹע הְאַרְץ אֲשֶׁר תָּבוּר אֹתָה אָל הָעָם בִּי תְזִי הְנִיל הָאוֹים בְּאָר הְיִבּיר הָאָרְץ אֲשֶׁר תָּרוֹ לְבִילוֹה בָּי לְתִּה אָרְץ אַשֶּׁר בְּתוֹכְה בְּעִינֵיהם בּוֹ וְנָק מְן הַנִּפְלִים וַנְהָי בְעִינֵינוּ כַּחָבְים וֹבְּן הַיִּינוּ בְּעִינִיהָם.

At the end of forty days they returned from scouting the land. They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. This is what they told him: "We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan". Caleb hushed the people before Moses and said, "Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it". But the men who had gone up with him said, "We cannot attack that people, for it is stronger than we". Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying, "The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size; we saw the Nephilim there—the Anakites are part of the Nephilim—and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them."

Numbers 13

והתחזקתם - כאנשים גבורים לקחת, ולא תגורו מפני איש.

Like strong people to take and not to be afraid of anyone.

Rashbam

והתחוקתם היו צריכים חזוק לפי שהימים ימי ביכורי ענבים והשומרים מצויים שם.

They needed to be strong since they were the days of the grape harvest and the fields were guarded.

Chizkuni

ארזייל (ילקוייש פנחס תשעג.כז) האנשים היו שונאים את הארץ ואמרו נתנה ראש ונשובה מצרימה והנשים היו מחבבות הארץ ואמרו תנה לנו אחזה ועייכ אמר הקבייה לפי דעתי שאני רואה בעתיד היה יותר טוב לשלוח נשים המחבבות את הארץ כי לא יספרו בגנותה, אבל לך לדעתך שאתה סבור שכשרים המה ואתה סבור שהארץ חביבה עליהם תשלח אנשים וזהו שלח לך לדעתך אנשים, אבל לדעתי היה יותר טוב לשלוח נשים כאמור.

ואמר והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ. לפי שהימים ימי בכורי ענבים והבעלים מקפידין על הלקיחה ומיימ התחזקו והיו לאנשים כי הי עמכם ועל צד הרמז אמר שישראל נמשלו לענבים כמייש (הושע ט.י) כענבים במדבר מצאתי ישראל. ובמדרש (ילקוייש וישב מ.קמו עיייש) אמרו הבשילו אשכולותיה ענבים. הגיע זמנם של ישראל להיות נגאלין, על זה אמר כאן והימים ימי בכורי ענבים. הגיע זמנם לכנס לארץ כי כבר נתבכרו ונתבשלו ונגמר כל שלימותם על ידי התורה שקבלו.

Our Sages said that the men hated the Land [of Israel] and said Let us return to Egypt, and the women loved the Land and said Give us a portion and therefore God said In My opinion from what I see will happen it would have been better to send women who love the Land and they would not speak of its imperfections, but you thought that they were appropriate and that they love the Land and you sent men and that is "for you' but I thought it was better to send women.

And he said to be strong and take from the fruit since it was the time of the grape harvest and the owners are particular that others should not take but you should be strong for God is with you, and Israel are compared to grapes. The time has come for Israel to be redeemed and the time has come to enter the Land for they have ripened and are complete through receiving the Torah.

Kli Yakar

משה עצמו אמר שם: ייוייטב בעיני הדבריי. שכן, מיד עם כניסתם לארץ המובטחת נסתיימה ההנהגה הניסית של הי ומכאן ואילך חייב העם לחשתתף במעשיו בעיצוב גורלו .

ומה הארץ אשר - הוא ישב בה. זו שאלה על טיב הארץ כאדמת האדם. לעיל נאמר: ייואת - העם הישב עליהיי; נמצא שהוא דן בעם בלא קשר לארץ, והרי הוא שואל איך העם חי ומתפתח על אדמתו. ואילו כאן נאמר: ייומה הארץ אשר - הוא ישב בחיי; נמצא שהוא דן באוכלוסיה שבתוך הארץ, והרי הוא שואל איך סגולות הארץ משפיעות על יושביה ומעצבות את אופיים, מה מעלת הארץ כמקום מטע של התפתחות לאומית, הטובה הוא אם - רעה מבחינה זו, האם היא מקדמת או מעכבת את חיי התרבות הרוחניים להמוסריים של עם. הרינו מזכירים את מאמר חזייל, שנלמד מתוך הנסיון: ייאוירא דארץ ישראל מחכיםיי (בבא בתרא קנח עייב):

התחזקתם: חזקו ואמצו לקחת את הפירות בגלוי, אף על פי שתכלית שליחותכם תתגלה על ידי כך לעין כל:

והימים ימי בכורי ענבים. בימי הבציר היה אפשר לתלות את לקיחת הפירות בכונה אחרת; אך הימים היו ימי ביכורים ענבים ועדיין לא הגיעה עת הבציר.

Moses himself said "and it was good in my eyes" since immediately on entering the Promised Land the Divine, miraculous leadership finished and from then on the people have to participate and form their own fate.

What is the Land where they dwell — this is a question about the quality of the land as a human place. Previously it said "and the people who dwell there" that he looked at the people regardless of the land and asked how the people lived and develop their land. And here he asked "and what is the land where they dwell" regarding the population within the Land and he asked how does the land influence the population there and form their character, how is the land as a platform for national development. Does it advance or hinder the nation's cultural life, spiritual and ethical life. We mention the Sages saying that was derived from experience, the air of the Land of the Israel gives wisdom.

Be strong – be strong and brave to take the fruit publicly, even though the point of the spying trip would be compromised.

It was the season of the grapes ripening – during the harvest they could justify taking the fruit, but during the time of the ripening the time for harvest had not yet arrived.

Rabbi Shimshon Raphael Hirsch on the Torah

הַ וַיַּעֲלוּ וַיְּתֵרוּ אֶת הָאֶרֶץ מִמִּדְבֵּר צִן עֵד רְחֹב לְבֹא חֲמָת ... וַיַּצְלוּ בַנֶּגֶב וַיְּבֹא עֵד חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימֵן שֵׁשֵׁי וְתַלְמֵי יְלִנְדִי הַצְּלָה וַיְּבְרוֹן שָׁבַע שָׁנִים נִבְּנְתָה לְּבְנִי צֹעֵן מִצְרָיִם ... וַיָּבֹאוּ עֵד נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשְׁם וְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֵל אֹדוֹת עָנְבִים אֶחָד וַיִּשְּׁאֲהוּ בַּמּוֹט בִּשְׁנָיִם וּמִן הָרְמֹנִים וּמִן הַתְּאֵנִים ... לַמְּקוֹם הַהוּא קָרְא נַחַל אֶשְׁכּוֹל עֵל אֹדוֹת הָאַשְׁכּוֹל אֲשֵׁר בֶּרְתוּ מִשְּׁם בְּנֵי יִשְּרָאֵל.

They went up and scouted the land, from the wilderness of Zin to Rehob, at Lebo Chamat. They went up into the Negev and came to Hebron, where were Ahiman, Sheshai, and Talmai, the giants. And Hebron was founded seven years before Zoan of Egypt. They reached the river of Eshkol, and there they cut down a branch with a cluster of grapes and they carried it on a carrying frame by two of them—and some pomegranates and figs. That place was named the river of Eshkol because of the cluster that the children of Israel cut down there.

אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים דההוא גברא דרחמיה קמצא ובעל דבביה בר קמצא עבד טעודתא אמר ליה לשמעיה זיל אייתי לי קמצא אזל אייתי ליה בר קמצא אתא אשכחיה דהוה יתיב אמר ליה מכדי ההוא גברא בעל דבבא דההוא גברא הוא מאי בעית הכא קום פוק אמר ליה הואיל ואתאי שבקן ויחיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא אמר ליה לא אמר ליה יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך אמר ליה לא אמר ליה יהיבנא לך דמי כולה סעודתיך אייל לא נקטיה בידיה ואוקמיה ואפקיה אמר הואיל והוו יתבי רבנן ולא מחו ביה שיימ קא ניחא להו איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא אזל אמר ליה לקיסר מרדו בך יהודאי אייל מי יימר אייל שדר להו קורבנא חזית אי מקרבין ליה אזל שדר בידיה עגלא תלתא בהדי דקאתי שדא ביה מומא בניב שפתים ואמרי לה בדוקין שבעין דוכתא דלדידן הוה מומא ולדידהו לאו מומא הוא סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות אמר להו רבי זכריה בן אבקולס יאמרו בעלי מומין קריבין לגבי מזבת סבור למיקטליה דלא ליזיל ולימא אמר להו רבי זכריה אמרו מטיל מום בקדשים יהרג אמר רבי יוחנן ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס החריבה את ביתנו ושרפה את היכלנו והגליתנו מארצנו

The destruction of Jerusalem came through Kamza and Bar Kamza in this way. A certain man had a friend called Kamza and an enemy called Bar Kamza .

He once made a party and said to his servant, Go and bring Kamza. The man went and brought Bar Kamza. When the man found him there he said, Since you are the enemy of that man what are you doing here? Get out. Said the other: Since I am here, let me stay, and I will pay you for whatever I eat and drink. He said, I won't. Then let me give you half the cost of the party. No, said the other. Then let me pay for the whole party. He still said, No, and he took him by the hand and threw him out. Said the other, Since the Rabbis were sitting there and did not stop him, this shows that they agreed with him. I will go and inform against then, to the Government. He went and said to the Emperor, The Jews are rebelling against you. He said, How can I tell? He said to him: Send them an offering and see whether they will offer it. So he sent with him a fine calf. While on the way he made a blemish on its upper lip, or as some say on the white of its eye, in a place where we count it a blemish but they do not. The Rabbis were inclined to offer it in order not to offend the Government. Said Rav Zechariah ben Avkolus to them: People will say that blemished animals are offered on the

altar. They then proposed to kill him so that he should not go and inform against them, but Rav Zechariah ben Avkolus said to them, They will say one who makes a blemish on consecrated animals must be put to death? Rabbi Yochanan thereupon remarked: The humility of Rav Zechariah ben Avkulos destroyed our House, burned our sanctuary and exiled us from our land.

Gittin 55b - 56a

סד - קריאה להסתכלות עליונה

אם תרצה, בן אדם, הסתכל באור השכינה בכל היקום, הסתכל בעדן החיים השמימיים, איך הם מתפלשים בכל פנה וזוית שבחיים. הרוחניים והחמריים, שנגד עיני בשרך, ונגד עיני רוחך. התבונן בפלאי היצירה, בחיי האלחות שלהם, לא בתור איזה תכנית כהה, שממרחקים מציגים נגד עיניך, כי אם דע את המציאות שאתה חי בה. דע את עצמך, ואת עולמך, דע את הגיוני הלב שלך, ושל כל הוגה וחושב. מצא את מקור החיים שבקרבך, ושממעל לך, שמסביבך, את פארי הדרות החיים, שאתה שרוי בתוכם. האהבה שבקרבך העלה אותה לשורש עזה ועדנת תפארתה, הרחיבה לכל סרעפותיה, לכל אשד נשמת חי העולמים, אשר רק רצוץ המקום של ההגה גורם מיעוט זהרו. הבט על האורות, בתוכיותם. אל יבלעו נשמתך השמות, הניבים והאותיות, הם מסורים בידך, ואי אתה מסור בידיהם. עלה למעלה עלה, כי כח עז לך, יש לך כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים. אל תכחש בם, פן יכחשו לך, דרש אותם, וימצאו לך מיד.

A Call for an Elevated View

If you want, man, look at the Divine light in all of the Universe, look at the delicate heavenly life, how it spreads to each corner of life, spiritual and physical, before your physical eyes and before your spiritual eyes. Watch the wonders of creation, their Divine life, not as some unclear concept, that can barely be seen in the distance, rather as the reality in which you live. Know yourself, your world, know the thoughts of your heart, and of every thinker. Find the source of life within you, and above you, around you, the glory of the beauty of life that you dwell in. Raise up the love within you to its strong and beautiful root, spread it out to all directions, to all for whom who feel the soul of all worlds, that only the broken wheel causes a lessening of its luster. Look at the lights, inside them. Let not the names consume your soul, the idioms and the letters, they are given over to you and not you to them. Go up high, ascend, for you have great strength, you have wings of spirit, great eagle's wings. Do not deny them, lest they deny you, demand them and they will immediately find you.

Orot Hakodesh, Vol. I 64